

מ"ת 20980/06/14 - מדינת ישראל נגד אנס עביד

בתי משפט

בית המשפט המחוזי ירושלים מ"ת 20980-06-14

24 יוני 2014

לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן
בעניין: מדינת ישראל

המבקשת

נגד

אנס עביד (עציר)

המשיב

החלטה

1. לפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בת"פ 20957-06-14.

2. כתב האישום שהוגש נגד המשיב מייחס לו קשירת קשר לביצוע פשע (עבירה אחת); ייצור ונשיאת נשק (ארבע עבירות); החזקת סכין שלא כדין (שלוש עבירות); סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה (שתי עבירות); הצתה (ארבע עבירות); ניסיון הצתה (שלוש עבירות).

על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 24.9.11, בסמוך לפני האירועים המתוארים להלן, חבר הנאשם יחד עם פאדי אבו לאפי (להלן: "פאדי") אחמד אבו גנאם (להלן: "אבו גנאם"), מחמד הדרה (להלן: "הדרה"). עודי ח'וויס (להלן: "ח'וויס"), ס.ח., ח.ג. וא.א.ל. (להלן כולם ביחד: "השותפים") ותכננו לייצר בקבוקי תבערה וליידות אותם יחדיו לעבר "בית אורות", לחסום את דרכם של כוחות הביטחון שיבואו בעקבות זריקת בקבוקי התבערה וכן לזרוק אבנים לעבר "בית אורות" ולעבר כוחות הביטחון שיגיעו למקום.

בהתאם לאותו תכנון וכחלק מקשירת הקשר, נפגש הנאשם עם השותפים בתאריך 24.9.11 בשעה 23:00 או בסמוך לכך, בבית הקברות שבשכונת א-טור.

לצורך ייצור בקבוקי התבערה, הורה ח.ג. לפאדי ולאבו גנאם להביא בקבוקים מזכוכית, לח'וויס להביא בנזין מתחנת דלק, לס.ח. להביא אבנים קטנות על מנת שיוכלו לשים אותן בתוך בקבוקי התבערה וכשהבקבוק יתפוצץ האבנים יגרמו לנזק רב יותר. בנוסף, א.א.ל. הלך להביא דגלים של הרשות הפלסטינית.

בהמשך הגיע ס.ח. עם האבנים הקטנות, פאדי ואבו גנאם הביאו 4 בקבוקי זכוכית וע.ח. הביא בקבוק מלא בבנזין. כן, א.א.ל. הביא עימו שלושה סכינים וזאת למקרה שיצטרכו להגן על עצמם.

במקביל למתואר לעיל, הוציא ח.ג. נייר מכיסו, וצייר עליו מפה בה פירט את מקומו של "בית אורות" ואת הרחובות

עמוד 1

שמסביב, תוך שהוא מסביר לכולם היכן יעמדו בזמן האירוע ולהיכן הם יברחו מיד לאחר האירוע.

ח.ג. ביחד עם פאדי וס.ח. ייצרו את בקבוקי התבערה מהחומרים המתוארים לעיל.

מיד לאחר מכן כיסו הנאשם ויתר השותפים את ראשיהם ברעלות ובחולצות ואף הצטיידו בדגלי הרשות הפלסטינית. ח.ג. קרע קרע בצורת ריבוע בחולצותיהם של הנאשם והשותפים וזאת על מנת שיוכלו לזהות אחד את השני בזמן האירוע.

כפי שיפורט להלן וכחלק מקשירת הקשר, ובטרם יצאו הנאשם והשותפים מבית הקברות, חילק ח.ג. תפקידים מדויקים לנאשם ולשותפים. בסמוך לשעת חצות הליל יצא והנאשם והשותפים מבית הקברות לכיוון בית אורות.

ח.ג. הורה לאבו גנאם ולהדרה ללכת ולחסום את כביש הגישה לבית אורות, והם עשו זאת באמצעות הצבת אבנים גדולות ופחי אשפה במרכז הכביש ובשני צדדיו.

כמו כן, ח.ג. הורה לח'וויס ולס.ח. לשרוף פחי אשפה באותו הכביש וזאת כדי ליצור מיסוך עשן ובכך להפריע לכוחות הביטחון לאתר את הנאשם והשותפים בזמן האירוע. בהתאם לכך שפך ס.ח. בניזין לתוך שלושה פחי אשפה וח'וויס הצית את שלושת פחי האשפה. כמו כן, ח.ג. הדליק את אחד מבקבוקי התבערה והשליכו לתוך פח אשפה נוסף וכך הצית את פח האשפה.

בסמוך לאחר מכן השליכו ח.ג. ושניים מהשותפים שלושה בקבוקי תבערה לעבר בית אורות. בקבוקי התבערה עברו מעל לשער התחתון של בית אורות, התנפצו בחצר בית אורות, ושרפו מספר צינורות פלסטיק שהיו במקום.

כתוצאה מזריקת בקבוקי התבערה, יצא מבית אורות השומר שנכח במקום. הנאשם והשותפים זרקו אבנים לעבר השומר ולעבר בית אורות.

סמוך לאחר מכן הגיעו למקום שני רכבים של משמר הגבול וכן רכב סקודה משטרתי. הנאשם והשותפים זרקו אבנים לעבר רכבי כוחות הביטחון, תוך שהם פוגעים ברכבים וגורמים להם נזקים, כאשר בחלק מהזמן הרכבים נמצאו בנסיעה.

הנאשם והשותפים ברחו מהמקום, ובמהלך הבריחה שפך ע.ח. שמן על הדרך, וזאת כדי שכוחות הביטחון יחליקו על השמן במרדפם אחר הנאשם והשותפים.

רכב משטרתי נוסף הגיע לעבר א.ל.ל., פאדי, ח'וויס, ס.ח. וח.ג. בתגובה לכך זרקו הנאשם, פאדי, ח'וויס, ס.ח. וח.ג. אבנים לעבר הרכב המשטרתי בזמן שהוא נסע לעברם.

3. אין מחלוקת על קיומן של ראיות לכאורה ואין מחלוקת על קיומה של עילת מעצר. המחלוקת בין הצדדים נוגעת לשאלת החלופה למעצר - ב"כ המשיב מבקש להורות על שחרורו למעצר בית, בביתו בהר הזיתים, ולחילופין בבית אחותו בא-טור, בפיקוח בני משפחה.

4. כפי שפורט לעיל, המשיב הינו אחד מקבוצה של נאשמים, שנגד מרביתם הוגש כתב אישום עוד בשנת 2011 בגין אותה פרשה. כתב האישום בת"פ 44463-10-11 התייחס לחמישה נאשמים, ועוד שני כתבי אישום התייחסו לשני נאשמים נוספים - ת"פ 44556-10-11 ו- ת"פ 47343-10-11. חלק מהנאשמים היו קטינים.

כתב האישום בעניינו של המשיב שלפני הוגש למעלה משנתיים וחצי לאחר שהוגשו אלה של האחרים, מאחר שהמשיב עזב את הארץ ללימודים במצריים, ונעצר עם שובו לישראל.

ענינם של האחרים הסתיים בינתיים בגזרי דין.

מבין האחרים, בשלב המעצר שוחרר נאשם אחד בלבד (בתיק מ"ת 11-10-47352), קטין, צעיר הנאשמים, וכל האחרים (בתיקים מ"ת 11-10-44515 ומ"ת 11-12-294) נעצרו. ההחלטות כולן ניתנו על ידי כבוד השופט יורם נועם.

בהחלטותיו התייחס כב' השופט נועם להלכה לפיה "**הסיכון הנשקף לביטחון הציבור מאירועי אלימות קשים, מיידוי אבנים ובקבוקי תבערה, לעבר כלי רכב ולעבר גורמי אכיפת החוק, כמו גם לעבר מתחם מגורים, מחייב, ככלל, את מעצרם עד לתום משפטם של מי שנטלו חלק פעיל באלימות כזו, אף לגבי נאשמים צעירים ללא עבר פלילי, ובפרט כאשר מדובר במעשה אלימות על רקע אידאולוגי שהסכנה ממנו גדולה שבעתיים.**"

כבוד השופט נועם הפנה לפסיקה הרלוונטית, וציין כי "**עבירת ההצתה נתפסת כחמורה אף היא, זאת בעיקר נוכח פוטנציאל הסיכון הנשקף ממנה, וכבר נפסק כי העבירה הינה מן החמורות שבעבירות, שיודע אתה את תחילתה ואין אתה יודע את סופה.**"

בהמשך קבע כי על בית המשפט לבחון קיומה של חלופת מעצר, אולם ההלכה היא "**כי מקום בו שוכנע בית המשפט כי חלופת מעצר לא תוכל להפיג את המסוכנות הנשקפת מן הנאשם בהיותה חמורה ומוכחת, עשוי הדבר לייתר את הצורך בבחינת חלופה ספציפית**" (בש"פ 1668/09, זבולנט נ' מדינת ישראל).

כב' השופט נועם התייחס למסוכנות העולה ממעשיהם של המשיבים - ייצור נשק, הצתה, סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, מעשים שנעשו על ידי חבורה, תוך תכנון מוקדם, מתוך מניע אידאולוגי ואגב הפגנת נחישות ותעוזה עבריינית - כעולה מכתב האישום, וקבע כי מסוכנותם של הנאשמים הינה מסוכנות מוכחת העולה מן המעשים המיוחסים להם בכתב האישום, כי מעשיהם מעידים על מסוכנות ממשית ומוגברת, וכי לא ניתן להפיג מסוכנות זו באמצעות מעצר בית.

כבוד השופט נועם דחה את המלצות שירות המבחן לשחרור הנאשמים, וכאמור, למעט אחד, הורה על מעצרם עד תום ההליכים.

5. כל הדברים האמורים לעיל יפים גם לעניינו. כתב האישום בעניינו זהה לזה של האחרים. המשיב היה חלק מאותה חבורה, המעשים בוצעו בצוותא גם על ידו, מעשים שיש בהם תעוזה, מעשים על רקע אידאולוגי, מעשים המעידים על מסוכנותם הרבה של המעורבים באירועים.

אמנם, להבדיל מענינם של הנאשמים האחרים, בענינו של המשיב חלפו למעלה משנתיים וחצי מאז האירועים, אולם חלוף הזמן היה בשל שהייתו של המשיב במצריים, ושובו לישראל רק לאחרונה.

מדובר במשיב שמעשיו מעידים על מסוכנותו הרבה, ואם ישוחרר הוא יסכן את שלום הציבור ובטחונו.

6. בענינו של המשיב עילת מעצר נוספת - חשש להמלטות מאימת הדין. המשיב שב זה עתה משהות ממושכת במצריים,

ניתן להניח כי ידע על מעצרים של האחרים אך בחר שלא לחזור לישראל, ועתה, משהוגש נגדו כתב אישום, ישנו חשש ממשי שיימצא דרך להמלט מהארץ חזרה למצריים או לכל מקום אחר.

7. בנסיבות אלה, לאחר שבחנתי את חלופות המעצר המוצעות, לא מצאתי מקום לבקש עמדתו של שירות המבחן, שכן, גם אם יימצאו בני המשפחה המפקחים ראויים, הרי לא ניתן לתת אמון במשיב ואין במעצר בית כדי לאיין את מסוכנותו ואת החשש להמלטות, ובהיעדר חלופת מעצר ראויה אין מקום לבקש בחינת העניין על ידי שירות המבחן.

לאור האמור לעיל, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

ניתנה היום, כ"ו סיוון תשע"ד, 24 יוני 2014, במעמד הצדדים.

**רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת**